

آسیب‌های دست در تروماهای صنعتی

دکتر افشین فرهادی^(۱)، دکتر مهزاد جاوید^(۲)، دکتر غلامحسین شاهچراغی^(۳)، دکتر فریور عبدالله‌زاده لاهیجی^(۴)، دکتر عزیز احمدی^(۵)، دکتر غلامعلی عکاشه^(۶)
«پژوهش انجمن جراحان ارتوپدی ایران»

Hand Injuries in Industrial Trauma

Afshin Farhadi, MD; Mahzad Javid, MD; Gholamhossain Shahcheraghi, MD, FRCS (C)
Farivar A Lahiji, MD; Aziz Ahmadi, MD; Gholam Ali Akasheh, MD

Sponsored by: The Research Committee of Iranian Orthopaedic Association»

خلاصه

پیش‌زمینه: آسیب‌های دست جزء شایع‌ترین آسیب‌های بدن می‌باشند و حدود ۲۸٪ تروماهای آسیب‌های اسکلتی - عضلانی را تشکیل می‌دهند و می‌توانند باعث ناتوانی و محرومیت دایمی از کار شوند. این ضایعاتی در افراد جوان شایع‌تر بوده و بیشتر در طی فعالیت‌های صنعتی رخ می‌دهند. نوع ضایعه و نحوه درمان آن نقش مهمی در ناتوانی ایجاد شده دارد. به همین دلیل بررسی علل ایجاد چنین آسیب‌هایی می‌تواند در پیشگیری آنها در کشور ما نقش مهمی داشته باشد.

مواد و روش‌ها: یک مطالعه مقطعی به‌عنوان طرح مقدماتی به مدت سه ماه در دو مرکز درمانی تهران که مراجعین بیشتری در رابطه با مشکلات دست دارند، انجام گرفت. در این مقطع زمانی، تمام آسیب‌های صنعتی دست توسط ۶ دانشجوی سال آخر پزشکی تحت بررسی قرار گرفتند. اطلاعات کاملی در بدو ورود به اورژانس در ارتباط با نوع وسیله ایجاد کننده آسیب، وجود یا عدم وجود وسایل ایمنی در هنگام کار، نوع آسیب، نوع و سرعت دریافت کمک‌های اولیه، زمان دریافت معالجات تخصصی و غیره گردآوری شد. نوع و شدت آسیب از معاینات متخصص جراحی دست جمع‌آوری گردید. داده‌ها با استفاده از روش‌های آماری تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: ۱۲۸ بیمار پی‌پایی با آسیب صنعتی دست بررسی شدند. میانگین سنی ۲۸/۹ سال (۷۷-۱۵) بود. همگی به جز یک بیمار مرد بودند. کلیه بیماران آسیب‌های ایزوله (فقط مربوط به دست) داشتند. از این تعداد فقط ۴۰/۶٪ (۵۲ نفر) پانسمان مناسب داشتند؛ ۹۰/۷٪ (۱۱۶ نفر) با دستگاه‌های فشاری و بُرنده ایجاد شده بودند. ۸۲٪ (۱۰۵ نفر) در شیفت کاری صبح و ۴۷/۶٪ (۶۱ نفر) در میانه شیفت کاری به‌وجود آمده بودند. آسیب‌های ایجاد شده شامل: شکستگی (۳۳٪، ۴۳ نفر)، ضایعه تاندونی (۴۰٪، ۵۲ نفر)، قطع انگشت یا عضو (۱۷/۲٪، ۲۲ نفر)، و له‌شدگی متوسط (۲۰٪، ۲۶ نفر) بود. ۷۰/۳٪ (۹۰ نفر) خدمات درمانی را کمتر از ۶ ساعت پس از ورود به بیمارستان دریافت کرده بودند. افراد آسیب‌دیده به‌طور متوسط ۱۳/۵ ماه سابقه کار با آن دستگاه داشتند.

نتیجه‌گیری: تقریباً همه آسیب‌های صنعتی دست در مراکز بررسی شده در مردان و در ساعات اولیه کار به‌وجود می‌آیند. وسایل ایمنی کار فقط در حدود یک‌سوم موارد به‌کار گرفته شده بود. مراجعه به مراکز تخصصی دست با تأخیر انجام پذیرفته و درصد قطع انگشت یا عضو بالا بود و تجربه کاری کارگر از نظر زمانی تأثیر چندانی در ایجاد آسیب نداشت.

واژه‌های کلیدی: آسیب‌های دست، حوادث صنعتی، سبب‌شناسی

Abstract

Background: Hand injuries are common skeleton trauma and account for 28 percent of musculoskeletal injuries. They may cause life-long disabilities. They are more common in young, and are seen more in relation to industries. This, by itself, makes them more serious injuries. The type of injury and treatment approach both have a big impact on the final disability. A study on causes and patterns of injury could guide to plan proper preventive measures.

Methods: As a pilot study, a cross-sectional study has done in the whole country. In a 3-months period 128 cases of industry-related hand injuries in two major hand-trauma referral centers of Tehran were studied. Questionnaires related to the instrument and factory-type causing the trauma, the type of safety guards used at work, type of injury, and type and speed of initial instituted treatment etc. were completed by six senior medical students. The injury details were confirmed and documented, and data analyzed.

(۱) تا (۶): ارتوپد

محل انجام تحقیق: تهران، بیمارستان‌های فیاض‌بخش و فاطمه الزهرا (س)
نشانی نویسنده رابط: تهران، خ ستارخان، خ ۱۲ دریا نو، نیش اکبری داریان، پلاک ۱۱۴، واحد ۴، صندوق شماره ۴

E-mail: afshin53@yahoo.com

دکتر افشین فرهادی